

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

Szerkesztői szállítás:

Kül-monostortutca 181. szám.

Kiadó hivatal:

Középtutca, Stein J. könyvkereskedése.

Hirdetési ár: 5 hasábos garmond sorért 1-szor 7 kr., 2-szor 6 kr., 3-szor 5 kr., s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj.
Hirdetéseik felvételnek Bécsben Oppelk Alajosnál (Wollzeile 22. sz.) és Haasenstein és Vogelnél (Wollzeile 9. sz.).
Nyilttér cikkeik sora után 20 kr. előleg befizetése mellett a szerkesztőséghez czimzendők.
Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltetik.

Megjelen e lap hetenkint háromszor, u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délelben.

Előfizetési ár:

egész évre 12 frt, félévre 6 frt, évnegyedre 3 frt.

A „K. Közlöny” magán távsürgönye.

Pest, február 18 d. u. 3 órakor.
(Érkezett Kolozsvárra 10 óra 30 p. átadták 12 óra 3 perczkor.) Az országgyűlés mai ülésében a kir. leirat felolvasatott. Ez az alkotmányt restitálja, s gróf Andrássy Gyulát, mint a felelős magyar miniszterium elnökét, mutatja be. A miniszterelnök igéri a háznak, hogy a miniszteriumot rövid időn megalkotja. Sok éljenzés. A királyhoz küldöttség választott ünnepélyes köszönetnyilvánítás végett. A miniszterium tagjai azok lesznek, a kikről eddig szó volt; személyi kérdésben semmi változás.

A magyar miniszterium kinevezése.

Ab umbris clarior.

Egy régi, ezelőtt vagy hat évtizeddel megjelent politikai röpiratban — mit egy magyar nemes irt épp azon napok körül, midőn I. Napoleon Bécsen elfoglalva tartá *) — többek közt az áll, hogy bizonyos római abbé azért nevezte Ausztriát az európai államok sorában „legelső”-nek, mert „ez állam évszáz óta dolgozik saját felbomlásán, s még mind nem tudta végrehajtani e — munkát.”

Nem tudjuk — mert nincs szó róla — hogy a vitatkozó ellenfél mily mélyen hajolt meg e sajátoszerű argumentum előtt. Annyi bizonyos, hogy az osztrák államférfiak, kik főleg 1848 december 2-dika óta itt a hatalom polczáról sorsteljes befolyást gyakoroltak, amaz argumentum bizonyított erejét ad absurdum bebizonyítani semmit el nem mulasztottak.

E tekintetben Schwarzenberg, Bach és Schmerlingnek éppen nem lehet szemrehányást tenni, ők ugyancsak hozzáálltak a „munká”-hoz. Ők igazán végletig vitték a kísérleteket destructiv rendszereikkel, melyek egyébre se valának alkalmasak, mint egyik centrifugal erőt a másik után ébresztési fel, egyik calamitást a másik után idézni elő.

Az eredmény: Két szép királyság s egy az olasz- mint a németországi befolyás elvesztése. A katonai és diplomatiái tekintély érzékeny csorbáinak keserű emléke, vagy háromezer millió adósság mellett az államhitel s köztvagyonosság mély aláesülése, és a mi a sok szerencsétlenség közt bizony nem a legkisebb csapás: a reactio uralma alatt mesterségesen ellentétbe hozott érdekek surlódásából fejlett social-politikai zűláltság.

Meg vagyunk győződve, hogy ha még élné az a bizonyos abbé, a kiről fennebb volt szó, még a könniggrázi catastropha előtt jóval kezeit összecsapva kiáltott volna fel: per amorem Dei, a merész játékot a destructiv rendszerekkel igen meszszevittek! És kétségtelen, hogy komolyan vizsgálva a súlyos következmények gyökereit, egyáltalában nem elégednék meg azon derék férfiak magyarázatával, a kik azt hiszik, hogy ha a fatumot, a III. Napoleon vontesövü ágyuit, s a porosz gyorspuskát nagy szemforgatással emlegetik, hát azzal minden szerencsétlenség titka meg van fejtve, s minden gyalóság és bűnös tévelygés — eltakarva.

Nem! bizonyára nem transcendentalis okok, nem a kaján sors szeszélye, nem a nyers erő véletlen robbanása az, mi ama súlyos következményeket maga után vonta. Mali principii malus exitus! Imé, egy igazság, mely megfejt mindent; egy vezérsugár, mely az szinte vizsgáló előtt a le-tűnt korszakok oatacombáiba lövellő sugarait, s világot vet a legmélyebb titkokra is, miket valaha a rossz lelkiismeret a világ szeme elől eltemethetett velt.

Hasztalan itt minden ellenvetés, minden ide s tova csúrtasavart magyaráztatás a bűnrészesek oldaláról. A társadalmat nem lehet elálatni többé oly események természetével

indokaira nézve, melyek legmagasb érdekeit zúzták nagy hiába. A historiát nem lehet többé — csinálni à plaisir; mert hiszen ha eddig a nép az állam „tulajdona” volt, ma már az államok váltak a népek tulajdonává, s nem áll hatalmában egy kormány-nak is kivonni magát a közvélemény szigorú vizsgálja és bírálata alól és a lustkandianus publicisták egész legioja nem képes elboronálni egy szomorú tévedést, mely annyi szerencsétlenséget vont maga után.

Ily sorsteljes tévedés volt azon politika, melyet 1849-ben Schwarzenberg herceg inaugurált, azon politika, melynek alapelve az vala, hogy Ausztria csak a magyar királyság individualitásának szétmarczanolása mellett, csak e királyság államjogi, nemzetgazdasági és szellemi érdekeinek romjain emelkedhetik a hatalom, fény és dicsőség magas pontjái. Ez a boszú politikája volt.

E politika a szenvedély röplátó mólóságával exequatott; nem mondhatja senki, hogy ebben hiba lett volna. Hiszen nemcsak Erdély és Horvátország szakított el, hanem maga az anyakirályság feldarabolottat vajdaságok és districtekre; sőt maga a magyar nemzet, mint olyan bonczkés alá vétett, az első népszámláláskor ugyanis köz tudatu dolog, mily önkényű eljárást követtek; a kinek egy kissé németes hangzatu neve volt, hiába vallá az magát magyaroknak, be-irták németnek, a magyar nemzetbe törvényezik által bekebelezett örmény nemzetet, s a székelet is mint külön fajt figuráltatták, így süttették ki, hogy nincs több 4½ millió magyarnál, mit az egész világnak kihirdet-tek, ellenben az alig pár év múlva — talán mert a mistificatio igen túlvittek tünt ki — újból rendezett népszámlálás eredményét, mert 8 milliónál több „Unterthan” vallotta magát magyaroknak, soha ki nem hirdették. E mellett az egész Lajthán-inneni par excellence termelő terület érdekei, minden okoszerű nemzetgazdasági elvek falbarugásával, elnyomottak vagy depauperizáló kíméletlenséggel kizsákmányoltattak. S végül — és e tekintetben a legsötétebb emlékeket a Schmerling-korszak hagyta maga után — a nemzetiségek kecses-tesése s a „barbar”, a „zsarnok”, a „dölyfös”, a „suprematiára törő” magyar ellen hivatalos publicisták s uszályhordozók által szórt vádak és gyanúsítások fajgyűlöletet kívántak oltani minden néptörzsek keblében.

Nem gondolták meg ez „államférfiak”, hogy művek nem alkotás, hanem oktan rombolás. Nem vették számba, hogy midőn a magyar királyságot s a magyar nemzetet megrontják, a birodalom legerősebb oszlopát zúzzák szét. Nem jutott eszükkbe, hogy valamint a multban a magyar királyság szövetségé által emelkedett Ausztria nagyhatalmas-sággá, s a magyar nemzet támogatásában lelte fel szilárd egyensúlyát, úgy azutánra is ennek hozzájárulása nélkül, annyival inkább annak hiúsága megvetése mellett, ez egyensúly fenntartására maga a valódi súlypont hiányzik.

S jött Solferino s a villafrancai béke, Könniggrätz és a prágai békeszerződés.

Szerencsére a magyar királyság nem oly könnyen megsemmisíthető állami individualitás, a magyar nemzet politikai érettsége, nyelvtelisége, a historiai multból merített önértete és a jövőbe vetett erős hiténél s tekintélye számánál fogva nem oly életerő nélküli „fajtörredék”, mint azt hirdették ellenei, kik már tört ültek fölötte.

S imé, midőn az eddigi rossz elvű politika gonosz következményei: az ellenünk szított fajgyűlölet a Lajthán tultartományok egyes nemzetiségei közt kezd fenyegetőleg kitörni, midőn a centrifugal erők a birodalom egész területén kisebb nagyobb mértékben árulják el magukat, a magyar az, ki legkevésébbet emlegeti Ausztria felbomlásának eshetőségét, a magyar az, ki nem fenyegetőzik, hogy neki van „háttér” Németországban (német centralisták), van atyafisága és protectioja Muszkaországban (német federalisták); a magyar az, ki még gondolatban se gravitál kifelé, s kezét nyújt a megrongált birodalom újból constituálására, nem követelvéni semmi ajándékot, semmi kedvezményt egyebet, mint azt, a mi elidegeníthetlen sajátja, törvényes jogainak megadását.

Valóban nem csoda, ha a 18 év óta folytatott kormánypolitika tévedései kiáltó színben merülnek ma fel, s végre az uralkodó s jobb közvélemény böles bolátása annyi keserű tapasztalat után a magyar királyság jogainak elismerésében ismét felkeresi a legbiztosabb alapot a megingatott egyensúly helyreállítására.

Tudjuk s nem szabad felednünk perczig se, hogy a hatalomvesztett reactio hibeiben esküdt ellenségei vannak e fordulatnak; de tekintve, hogy mily eclatans tanúságok, mily tapasztalatok és az államérdekből, sőt európai érdekből folyó szükségesség igazolja azt, lehetetlen több kétegy, mint bizalommal tekintnünk a közel jövő felé, melyet a magyar miniszterium kinevezése nyit meg, ő Felsége bizalma által oly kitünő hazafiak s capatitásokból szemelve ki, a kik egyszerűen a nemzet bizalmát teljes mértékben bírják.

De bizalmunkat szilárdítja azon öröndetes észlelet is, hogy az egész európai közvélemény megnyugvással s elégtételérzettel várja már hetek óta, s üdvözlő hírlapi cikkekben előre is a magyar királysággal ki egyezkedés, s egy életrevalóbb politika inaugurálását a magyar miniszterium kinevezésében.

Halmágyi Sándor.

A magyar miniszterium.

— A „Wanderer” írja: A praesumptiv magyar miniszterek ma (14-dikén) délelben fél kettőkor voltak ő Felségénél legmagasb kihallgatáson. Ő Főlsége a miniszterjelölteket fogadta és sokáig társalgott velök egyenkint a nehézségekről, melyekkel a designált minisztereknek meg fog kellend küzdeni. „Nehézségekről” és fardalmakról csak azon értelemben lehet szó, melyekkel az egyes minisztereknek feladatuk keresztülvitelében megküzdeni kell. Csak ez értelemben lehet szó nehézségekről. Ezt különösen azon tarka hírek ellenében ismétéljük, melyek némely lapokban felmerülnek. A miniszterium kinevezésének misem áll többé útjában. A kinevezést már ma lehetett volna hivatalosan közhírre tenni, csupán külső formaiságok miatt halasztott néhány napra, valószínűleg hétfőre. Ugy halljuk, hogy a kir. leirat szintén hétfőn fog a pesti országgyűlésen felolvasatni, és az országgyűlés mindkét házával közöltetni fog a miniszterium kinevezése. A mai audientia egy minisztertanács követte, melyben ő Felsége elnököl és a magyar miniszterek részt vettek. A minisztertanács esti 6 óráig tartott. E körülmény is arra mutat, hogy a magyar urak magukat már valóságos miniszterekül tekinthetik. — A miniszteri tanács után az urak ebédre gyűltek össze gróf Festetich Györgynél. Még csak azt kell megemlítenünk, hogy ma az udvari kancelláriában egész nap szakadatlanul dolgoztak — a kormányszék felosztatásán.

— A „Debatte” folyó hó 15 diki száma következőket írja: A kiegyezkedési eselekmény programja, mely a jelen és jövő minisztereket a legujabban anyira foglalkodtatta, be van fejezve. A magyar országgyűlés feliratára intézendő királyi leirat szerkesztése be van fejezve. Az országos és birodalmi miniszterek hatáskörére vonatkozó szükséges egyezmények oly módon állapítottak meg, hogy minden jogos érdek számára a legszorgosabb tekintetet biztosítja. Világossá lesz, hogy mindazok, a kik ezen érdekek feletti tanácskozmányokban részt vönek, magukkal egészen meg lehetnek elégedve, más részt pedig a legmélegebb elismerést vívták ki magok számára. Minden fényesen sikerült, s minden oldalról azon meggyőződésnek adnak kifejezést, hogy a dolgok a legjobb rendben fognak lefolyni, s hogy az átmenetet illetőleg semmi komolyabb aggodalomra sincs ok. Holnap több magyar ur elhagyja már Bécsen. A magyar országgyűlés legközelebbi ülésében, mely talán kedden fog tartatni, a királyi leirat fel leszzen olvasandó, a magyar miniszterium megadása közhírre teendő, s gróf Andrássy Gyulának, miniszterelnökké való kinevezetése nyilvánosságra lesz hozandó. A törvény értelmében, csak azután fogja a miniszterelnök az illető minisztereket ő Felsége elé terjeszteni, kineveztetés végett. A magyar miniszterium kinevezetése tehát a formai tekintetek miatt, körülbelül a jövő hét végeig fog elhúzódhatni. Jól értesült körökben beszélnek, hogy Majláth udvari kancellár a Judex curiae méltóságra lenne véglegesen kijelölve.

— A „Hon” bécsi levelezője folyó hó 14-ről

írja: Tegnap este az udvari kancellár ebédre magához hívta a magyar miniszteriumnak azon tagjait, kiket személyesen ismer s ma reggel jelentette az uraknak, hogy ő Felsége őket ma egyenkint és mint magánszemélyeket, holnap azonban testileg és hivatalosan fogadni méltóztatik. Ezen kihallgatás által a magyar miniszterium tényleg megalakultnak tekintendő, s most már a leirat fog szerkesztetni, válaszul az országgyűlés utóbbi felhívására. A magyar miniszterium kinevezetése ebben fog tudat adni. A jövő hét folytán a dolog mindenestire el fog intéztetni s a miniszterek át fogják vehetni tárczaikat. — E közben a német követek vezéremberek ismét tanácskozást tartanak, s köztük a többség a miniszterium támogatása mellett nyilatkozott.

— A „Concordia” ezimű pesti román lap halotti beszédet tartván a provisorium felett, legkevésbé sem éri magát indíttatva arra, hogy egyútt sirjon azokkal, kik a megholttal (vagy tán csak a legközelebb elköltözendővel) egyszersmind gazdag örökségüket is elvesztik, üdvözlő tehát az alkotmányosság diadalát az absolutismus felett, s biztos reménnyel nézve a jövőbe, siet egyszersmind elismerését is nyilvánítani azok irányában, kik a szenvedő haza érdekében fáradoztak az alkotmányos élet visszaállítására. — Ezzel kapcsolatban megemlíti, hogy az új aera teremtésében fő tényezők voltak a „mágnások”, kik azonban — véleménye szerint — az alkotmány életbeültetése után, a magányéletbe vonulnak, bizalommal üdvözlő a miniszterium összes tagjait, mint kik mindig az alkotmányosság bajnokai voltak, s e mellett — nem revolutionariusok, tehát olyanok, kikről biztosan várható, hogy a pragmatica sanctiót épségben tartandják fenn, s a birodalom közös érdekeit szívtükön viselendik.

Hanem mindezek mellett a „Concordia” szerény tanácsal is járul a miniszterium elé, t. i., hogy az igyekezzék kielégíteni a nemzetiségeket, a mi csak úgy lenne elérhető, ha nem a reactio hivat fogja melengetni keble körül, hanem kiváltképpen azokat szemelendi ki kormányzati közegeknek, kik mindig hívei voltak az alkotmányosság-nak, de azért — a renegátokat mégis mellőzendőknek véli.

— Naiv egy tanács — jegyzi meg erre a „Hon” — mintha bizony a magyar miniszterium, mely oly egyénekből áll, kik — mint a „Concordia” bevallja — mindig az alkotmányosság bajnokai voltak, hajlandók lennének a reactio elemei által elhomályosítani az alkotmányos élet kristályait és mindjárt hajtóvadászatot tartana a renegátok vagy kevésbé renegátok ellen. Kár, hogy a „Concordia” nem mondja meg világosabban, hogy kik a reactionariusok, és kik azok a renegátok?!

— Az „Albina” című román lap kimondja, hogy nem tartozik azok közé, kik valamely kövér hivatal reményében akármely elvű új kormányt bökölki szoktak; azonban ha az új magyar kormány felkarolandja a szabadságot s jogegyenlőséget, nálánál erősebb védője nem lesz a magyar kormánynak.

— Jókai Mór a „Hon”-ban összehasonlítja az 1848-diki első, s a mostani magyar miniszterium helyzetét. Lelkesen üdvözlő ezt, de figyelmezteti, hogy feladatul megmutatni az alkotmányos kormányzás lehetőségét nem csak a magyar királyságban, hanem lehetővé tenni azt a Lajthán tul is.

„E munkájában — ugymond — a magyar miniszterium ugyanazokat az ellenséges elemeket fogja útjában találni, a mik elődét gátolták a kivitelben. A helyéből kitolt absolutismus egész ligája éppen úgy él és működik ma is, mint tizenkilenc év előtt s igyeckszik lehetlenné tenni az alkotmányos kormányzást innen és tul a Lajthán, s e működését most még az osztrák alkotmányosság egyik pártja, a centralistapárt is buzgón támogatja; megvannak ugyanazok az apparatusok, ugyanazok az elvek, ugyanazon rendszer, mely a magyar kormány útjába 1848-ban akadályt akadályra halmozott, mely Horvátországban, Erdélyben, a Bánátban a magyar kormány intézkedéseit megfűsíteni, gyűlöletessé tenni törekedett, azzal a súlyos hozzáadás-sal most, hogy a mig akkor csak az osztrák reactio szította az izgalmakat a magyar organizatio ellen, most óriási léptekkel közeledik a keleti kérdés réme is felénk, s nagy bölcsekre inti a magyar nemzet kormányát, nehogy az osztrák reactio fondorlatai ellen teendő védelmében a szabadság-vágyó nemzetnek óhajtaival ellentétbe helyezze magát, s ékét a magyar ügyet isolálja” stb.

— Ő Felsége elnöklése alatt f. hó 15-kén teljes minisztertanács tartott, melyben valamennyi (osztrák) miniszter, továbbá báró Eötvös, gróf Andrássy, gróf Mikó, b. Wenckheim, Hor-

*) Freymüthige Briefe eines ungarischen Edelmannes über das österreichische Staatssystem; geschrieben während des 90 tágigen Krieges. Austerlitz. 1806.

váth és Gorove is részt vőnek. A minisztertanács után a magyar miniszterek értekezletet tartottak a „Károly főherceg” szállodában, amelyben a magyar kancellár, Majláth György is részt vőn.

— Gróf Mikó, b. Wenckheim és Gorove f. hó 16-án d. u. érkeztek Bécsből Pestre. Gróf Andrássy, Festetics, Lónyay, báró Eötvös és Horváth az esti 9 órai vonattal érkeztek, február 18-án 10 órakor a képviselőház ülést tart, melyen a kir. leirat fel fog olvastatni. (P. N.)

— A „P. Lloyd” távirata Bécsből folyó hó 16-ról: A hétfőn folvasandó leirat kijelenti, hogy a feliratokban kifejezett ígéretekben bizva a Felsége megadja a miniszteriumot.

Pénztárnoki jelentés.

(A múzeum-egylet 1867. febr. 11-ki közgyűlésén.)

Tisztelt közgyűlés!

Sajnos ugyan, de elvitázhatlan igaz, hogy bármely közintézetnek, s így múzeumunknak is felvágását, szellemi működését, a „pénz léte” vagy „nem-léte” segíti elő vagy akadályoztatja. Éppen ennek tapasztalata okozza azt, hogy én is, mint múzeum-egyleti pénztárnok, évi jelentésemet vagy derült arccal, vagy lehagolt kedéllyel terjesztem elő.

Midőn a múlt évben szerencsés voltam pénztárnoki jelentésemet megtenni, vidámon s egyetlünk jövője iránt elédt reménnyel tehetém azt; mert a megelőzőt évben történt jó eredményű befizetések jogosítottak arra. Jelenleg ellenben semmi okom a derűtlenségre, mert a lefolyt évben, habár hírlapi téren, általánosan többször, külön írásbeli felszólítás által pedig „egyenként” is fölkerestek az 1865 végéig hátralékok; mégis nagyon kevesen fizették be kamat- és részvényilletőségüket; következésképpen sokan maradtak hátralékban! Ez oka annak, hogy az 1866-dik évben, az évi költségül számított jövedelemnél is kevesebb jött be. S így nem hogy gyarapítani lehetett volna az egylet tőkét, de az évi szükségleteket is alig lehetne fedezni. Nemcsak mint pénztárnok jajdulok fel tehát, hanem mint tagja is ez egyletnek érzem az „elő-nem-haladhatás” tájalmát, s ezt, hiszem, mindnyájan is érezzük. És ha reá gondolunk arra, hogy mindezeknek valódi okai azok, kik kisebb vagy nagyobb összegeket csak aláírtak, de azokat be is fizetni, s ezáltal a kitűzött célt elő is mozdítani, nem tartották szent kötelességüknek: lehetetlen, hogy keserű érzés ne lépje meg lelkünket!

Ezen előzmény után, tisztelt közgyűlés! kötelességemből kifolyólag áttérek a pénztári kimutatás előterjesztésére. Ugyanis:

I. Az 1865-dik évről ájtott 1866-ra

o. ért. szerint véve:

- a) Magyar földhitel papirban 500 ft — kr.
- b) Nemzeti költs. pap. 200 ft 210 „ — „
- c) Urbéri kötv. 10,200 ft 10,710 „ — „
- d) Kölcsön adott pénzr. kötv. 155,150 „ — „
- e) Részvénypénzről id. kötv. 245 „ — „
- f) Alapítványi tőkéből kötv. 28,894 „ 51 „
- g) Készpénzben pedig 3571 „ 84 „

Tehát összesítve: 199,281 ft 35 kr.

- aa) Kölcsönön lévő tőké kam. 1,578 ft 60 kr.
- bb) Alapítványi tőké kamat. 4,112 ft 1 kr.
- cc) Részvényekből 1861—66-ig 4,485 ft — kr.

Bevárandók összege volt: 10,175 ft 61 kr.

II. Az 1866-dik év folyamata alatt gyűlt

1. Magyar földhitel papirban, a természetudományi díjalap részére vásárolva 200 ft — kr.
2. Urbéri papirban összesen 1,155 ft — kr.
3. Készpénzben összesen 10,013 ft 23 kr.

E szerint 1866-ban külön bejötték összege: 11,368 ft 23 kr.

S minthogy az 1865-ről ájtott fűsszeg: 199,281 ft 35 kr.

Tehát az 1866-dik év utolsó napjáig bejött fűsszeg: 210,649 ft 58 kr.

Megjegyzendők tájékozás végett a következők, u. m.

a) A bevett 200 frt magyar földhitel-papir — a külön álló „Természettudományi díjalap” tulajdona — mi évenként növekedik tőkésítés útján.

b) A 2-dik pont alatti 1,155 frt urbéri papiros gyűlt a következő módon, u. m.

aa) Két új alapító: u. m. Veress Ferenc és Mőzel Antal urak adtak be külön-külön 100-100 frtos urbéri kötvényt, együtt véve: 210 forint — kr.

bb) Ötrégi alapító kicserélvén magán kötvényeit, beadtak: 892 ft 50 kr.

cc) Egy részvényes még fizetetlen volt 20 frtjába, beadott urbéri papirba: 52 ft 50 kr.

c) A II-dik főpont 3 dik alpontja alatt levő 10,013 frt 23 kr. készpénz, mint az 1865-ről ájtott 3,571 frt 84 kron kívül, kizárólag 1866-ban begyűlt összeg, az alább részletezendő forrásokból gyűlt, u. m.

1. Tőké kamataiból, összesen: *6,521 ft 74 kr.
2. Szelvén-kamatokból 563 ft 78 kr.
3. Részvény-pénzekből általában **2,608 ft 25 kr.
4. Egyszer minden. gyűlt adom. 27 ft 5 kr.
5. Kerti jövedelemből 126 ft 66 kr.
6. Becserélt érméért ezüst pénz 115 ft 75 kr.
7. A conservator számára valakifől 50 ft — kr.

Ezen részletezett összegek fűsszege teszi a c pontbeli 10,013 ft 23 krt.

Megjegyzendők továbbá a következők:

* A 6,521 frt 74 kr. kamat-pénzben van:

a) A múlt évről ájtott bevár-
randott kamatból: 1,937 ft 22 kr.

b) Az 1866-ra szóló kamatból
pedig: 4,584 ft 52 kr.

A két összeg fűsszege teszi a 6,521 ft 74 krt.
** A 2,068 forint 25 kr részvény-összeg-

ben van:

aa) Az 1865-ről ájtott bevár-
randó részvény-

összege: 1,391 ft — kr.

bb) Részvény-kiegészítéssel szolgáló pótlék: 70 frt, mi tőkésítettik.

cc) Előre fizetett részvényben pedig 50 frt

dd) És így 1866-ra fizetett részvény-pénz, csak is 1,047 ft 25 kr.

ee) Ideiglenes tőkésítésből részvénypénz 50 ft.

Ezen öt pont alatti összegekből áll a 2,608 frt 25 kr.

III. Az 1866-dik év folyamata alatt kiadottak pedig:

1. A névleg 28,894 ft és 51 krnyi tőke összeget jelző „alapítványi magán kötvényekből,” urbéri papirral lett befizetés következtében, öt elapítónak kiadott: 855 frtról szóló.

2. Készpénzül kiadott, a) forgalmi banko-
ban: 12,425 ft 12 1/2 kr. b) Ezüst pénzben pedig: 115 ft 50 kr.

Az 1866-ban kiadottak összege: 13,395 frt 62 1/2 kr.

Megjegyzendő azonban, hogy a for-
galmi bankóban kiadott pénzből, az igazgató-választmány rendelkezése, az „arany alap” nevelés

tekintetéből 79 db. arany vásároltatott 395 frton.

Továbbá, a „Berde-alapítványi” könyvecskébe tőkésített az 1866-dik évben 4 ft 60 kr. E két összeg habár kiadott, mégis tevőleges vagyona az egyletnek.

A bevételekből kivonva a kiadásokat, a mérlegezés következtében kijön, hogy:

IV. Az 1866-dik év végén volt az egyleti pénztárban:

- a) Magyar földhiteli papir. együtt 700 ft — kr.
- b) Nemzeti kölcsön kötvényben 210 ft — kr.
- c) Urbéri kötvényben 11,865 ft — kr.
- d) Kölcsön kiadott pénzr. kötv. 155,395 ft — kr.
- e) Alapítványról szóló mag. kötv. 28,039 ft 51 kr.
- f) Készpénzben pedig 1,044 ft 44 1/2 kr.

Ezeknek fűsszege: 197,253 ft 95 1/2 kr.

V. Végre „bevárandók” lennének a következők, u. m.

1. Kölcsönön lévő tőké kamataib. 5,058 ft — kr.
2. Alapítványi tőké kamataiból 4,888 ft 41 kr.
3. Részvényekből: 1861-től 66 vég. 5,325 ft — kr.

A bevárandók: 15,271 ft 41 krt tesznek.

Megjegyzendő:

a) A „magán kötvényekben levő alapítványok” után, a mint a 2-dik pontban látható, „kamathátralék” van: 4,888 ft 41 kr. Miután azonban a 28,039 frt 51 krnyi tőkéből, több, mint 9,000 ft csak „névleges” összeg, mire számítani nem lehet, az azon összeg után hátralékban levő 2,465 frtnyi kamatot is az a sors éri.

b) A 3-dik pont alatt, a „részvénybeli hátralékok” összege: 5,325 frt. Ezen összegnek nagy része, fájdalom! még per útján sem lesz fölvehető.

Imé, tisztelt közgyűlés! Mily nagy összegek a bevárandó hátralékok, s mily kevés reményt lehet hozzájuk kötni. Ennek tudata valóban keserű érzést ébreszt bennem. S míg egyfelől tisztelettel hajlok meg egyetlünk azon nagyra becsült tagjai előtt, kik vagy befizették ajánlataikat, vagy időnként rendre fizetgetik, addig másfelől: fájdalmas részvétellel vagyok azok iránt, kik tiszta szándékkal aláírtak; de a sors csapása miatt képtelenné lettek a fizetésre. Azokra pedig, kik aláírtak és ké-

peseik is fizetni; de dacára a többszörös felszólításnak, semmit nem fizetnek, mondja ki a tisztelt közgyűlés a maga ítéletét.

Az eddig előterjesztett „pénztári kimutatás” az 1866-dik év végéig szól és az a választmány által meg is vizsgáltatott. De az 1867-dik évi január 1-től a mai napig különféle „bevételei” és „kiadásai” is voltak az egyleti pénztárnak, például:

A) Az 1866-dik évről 1867-re ájtottak a következők, u. m.

a) Magyar földhitel papirban a „magán” egyleté 500 ft — kr.

A természetudományi díjalap 200 ft — kr.

b) Nemzeti kölcsön kötvényben 210 ft — kr.

c) Urbéri kötvényekben 11,865 ft — kr.

d) Kiadott pénzről kötvényben 155,395 ft — kr.

e) Befizetetlen alapítványi kötv. 28,039 ft 51 kr.

f) Készpénzben pedig 1,044 ft 44 1/2 „

B) Az ájtottakhoz gyűlt a mai napig, azaz: 1867 febr. 11-ig.

1. Magyar földhitel papirban, a természetudom. díjalapra vásárolva: 200 ft — kr.

2. A muz. kerbe benyuló telek megvásárolhatá-
sára, kölcsön képpen: 800 ft — kr.

3. Kamatokból és részvényekből begyűlt együtt: 2,149 ft 59 kr.

4. Alapítványi tőke-törlesztésre befizetett 105 frt — kr.

5. Kerti jövedelem czim alatt befolyt 15 ft — kr.

Ellenben kiadottak 1867 január 1-től febr. 11-ig a következők, u. m.

aa) A „természettudom. díjalap” számára kész-
pénz: 200 ft — kr.

bb) A muz. kerbe benyuló telek megvásárlására 777 ft — kr.

cc) Az „arany-alapnak” tartozó 15 darab arany
árába 90 ft 90 kr.

dd) Rendes fizetésekre és választmányi utalvá-
nyokra 1,620 ft 32 2/3 kr.

A kiadottak fűsszege: 2,688 ft 22 2/3 kr.

Ezek szerint a „bevételei” és „kiadásai” ha
mérlegezzük, kijön, hogy a mai napon, azaz:

Az 1867 febr. 11-kén van az egyleti
pénztárban, még pedig:

1. Az egylet közvagyonában:

a) Magyar földhitel papirban külön 500 ft — kr.

b) Nemz. kölcs. papirb. 200 ft azaz: 210 ft — kr.

c) Urb. kötvényekb. 11,300 ft azaz: 11,865 ft — kr.

d) Kölcsön adott pénzről kötvény. 155,150 ft — kr.

e) Ideiglenesen tőkésített kötvényb. 145 ft — kr.

f) Alapítványról szóló mag. kötv. 28,039 ft 51 kr.

g) Készpénzben pedig * 1,425 ft 81 kr.

h) A Berde-féle alapítv. könyvecskében 30 ft 60 kr.

A pénztári fűsszeg: 197,365 ft 92 kr.

2. A természetudom. díjalap vagyona:

aa) Magyar földhitel papirban külön 400 ft — kr.

bb) Kisegítő pénztári könyvecskében 76 ft 4 kr.

A természetudományi díjalap egész vagyona
tehát 476 ft 4 kr.

Tájékoztatóul megjegyzendő: Jóllehet a „pénztári készletet” mutató főpontnak g betűje
alatt láthatólag a pénzkészlet 1,425 frt 81 kr.;

de miután a megvásárolt telek árába, kölcsönkép-
pen, 800 frtot vett fel a pénztár, jelenleg azon köl-
csönvett pénz letörlesztendő levén, valósággal csak
625 ft és 81 krja van a pénztárnak.

Végre az elősoroltaktól egészen elkülönítve ke-
zeltetik az egyletnek ugynevezett „arany alap”-ja,
bátor lesznek annak állását is előterjeszteni Ugyanis:

Az „arany alap”-nak volt:

1. Az 1866-dik év elején, kötvény mellett
kölcsönre adva 350 darab aranya.

2. Az 1866-dik év elején, készletben, termé-
szetben 21 darab aranya.

3. A főpénztár 1866-ban adott az arany alap-
nak 79 db. aranyat.

4. Kamatból gyűlt be 1866 folyamata alatt 21
darab aranya.

S így 1866 végén volt az arany alapnak 471
darab aranya.

Ellenben az 1866-dik év folyamata alatt kiadott:

a) Kamatozó kölcsönre kötvény mellett 100
darab arany.

b) A főpénztárnak ideiglenes kölcsönbe ada-
tott 15 darab arany.

Tehát kiadott összesen: 115 db. arany.

De a kölcsön adott 100 db. aranyról be is
vétetett a 100 aranyos kötelezvény; következéské-
ppen:

A) Az 1867-dik évről ájtott:

1. Kölcsönre adott aranyokról kötv. 1450 db. arany.

2. Készletben természetben 6 db. arany.

3. A főpénztártól visszavár-
andólag 15 db. arany.

4. Kamatba gyűlt 1867 febr. 11-ig 3 db. arany.

S miután a főpénztár vissza is fizette a 3-dik
pont alatt jelelt 15 db. aranyat.

Az arany-alap vagyona 1867 február 11-kén
474 db. arany.

Hátralék kamatbeli bevárandója pedig 12 db.
arany.

Ezek után, tisztelt közgyűlés! azon remény-
ben zárom be jelentésemet, hogy talán a sok ke-
serű múlt és kínzó jelen után egy jobb jövő is vi-
rul mindnyájunkra, s akkor a közintézet pénztár-
nokoknak sem lesz okuk a feljajdulásra.

Kolozsvárt, febr. 11-kén, 1867.

Bányai Vitális,
muz.-egyleti pénztárnok.

Tűzvéd Kolozsvárt.

Rendszabály.

Kolozsvár sz. kir. város részére felállítandó
tűzvéd számára.

Kolozsvár sz. kir. város tanácsa és esküdt
közönsége azon kötelességérzetből, miszerint tűz-
vések elkerülésére irányzott elővigyázati szabályo-
kon kívül, oly intézkedésekről is kell gondoskodnia,

melyek a kiűtött tűzvész alkalmával lehetővé is te-
szik, hogy a polgárok egyesült erővel annak el-
nyomására működhessenek s megmenthessék azt,
mi a rőmből elem elől megmenthető, az 1811-ben
kelt kir. főkir. rendelet szellemében a
haladás követelményeinek tekintetbe vételével ön-
kéntes polgári tűzoltó-egyletnek alakíthatóság is,

egy czél szerű tűzvéd létesítésére nézve következ-
ő rendszabályt teszen közzé, és bizton reményli, mi-
szerint városunk lakói polgári és emberbaráti kö-
telességük teljes tudatában saját és polgártársaik
érdekében ezen kötelességüket készséggel teljesíteni
s magokat ezen szabály határozataihoz pontosan
alkalmazni fogják.

Tűzria és tűzjel.

1) A kiűtött tűznek hirdetésére a felállított
éjjeli örökön kívül mindenki köteles, mihelyt
a tűzveszélyt bármilyen módon észreveszi s erről kü-
lönösen a tized-kapitányt s a városi tanácsnázál
állandó felállított tűz-őrséget a lehető legnagyobb
sietséggel tudósítani kell.

Ezen kívül a tűzjel adandó a különböző tör-
nyokban a nagyharangra rövid félbeszakasztások-
ban tett tompa ütések által, melyek a tűz gyengül-
lésével huzamos szünetekben ismételtetnek s a
veszély elenyészésével egészen megszűnnek; ellenben
a tűz gyarapodása két hasonló ütés által különbö-
ző harangokon jelzendő.

A főtőri tornyon rendes tornyőr felállításáig
is, ezen jeleken kívül az ablakok valamelyikéből
nappal egy veres zászló, éjjel egy veres lámpa ki-
függesztése által, azon tized vagy városrész lesz
megjelelendő, melyben az égés támadt.

2) Mihelyt a tanácsnázál állandó felállított
tűzőrség, mely egy rendőri hivatalnokból, két váro-
szolgából és legalább egy vizipuska-szekerőfogat kö-
rűli szolgálattételre megkivántató légénységéből áll,
bármilyen módon valamely támadott tűznek tudomásá-
hoz jutott, a vizipuska azonnal a veszedelem
helyére viendő, melyet a többi vizipuskák, vízhor-
dók és egyéb tűzoltási készülékek követnek. A város-
szolgák pedig a támadott tűz felől tüstént a tűz
helyéhez legközelebb lakó tűzbiztost, a rendőr igaz-
gatót, az őrt vezénylő es. k. tisztet, a polgármes-
tert és a tűzoltási igazgatót vagy annak állandó
helyettesét tudósítandják.

3) Miután a tűzoltási szerek a tanácsnázál
s a tűzbiztosoktól, kiknek felügyelete alatt a tized
valamennyi víz-védrei (könnyen vihető rudakon)
továbbá legalább három tűzajtórja (két na-
gyobb és egy kisebb szerű), három tűzhorog
s legalább két lámpa kell hogy álljon, valamint
a magánosok oltószerei az égés helyére megérkez-
tek s az erre megkivántató segélyerő is megjelent,
az oltási intézet rendes működését megkezdi a fő-
vezénylet alatt, mely alá következő segédfővezény-
letek rendelvek, u. m.

- a) a vizipuskák osztályáé,
- b) a mentők osztályáé,
- c) a rontók osztályáé,
- d) a vízvezetési osztályé.

4) Az oltási intézet fővezényletével a városi
tanács által egy közintézetben álló szakértő férfi
mint tűzoltási igazgató fog megbízatni s ennek egy
állandó helyettese is kinevezetni.

A tűzoltási igazgató mellé tűzbiztosok
fognak vezényleti segédek gyanánt rendeltetni, kik
az egyes tizedek által választatnak.

Míg a tűzoltási igazgató vagy annak helyet-
tese az égés helyére megérkeznek, a legelőbb oda
megjert tűzbiztos, s ha egy időben többen jelenlé-
nek meg, az idősb köztőlök veendő át az oltás in-
tézmenyének fővezényletét.

5) A tűzbiztosok részint tanácskozás, részint
végrehajtás képű állanak a fővezénylő mellett, s ezek
rendelkezéseinek az égés helyén mindenki, külön-
beni felelősség alatt „feltétlen engedelmes-
séggel” tartozik; nevezetesen az egyes tűzoltási
osztályvezénylők csak is a fővezénylő rendelkezé-
seire tartoznak figyelni s azokat teljesíteni.

A tűzbiztosok számának tekintetével a kimara-
dás s egyéb feltartóztatási esetekre legalább min-
denik tizedben két egyénből kell állani, ezek vá-
lasztásánál erőlyes, szakértő és a helyiséggel ismer-
etes férfiakra veendő különös tekintet.

A tűzoltó igazgatóság tiszt kötelessége áll
az oltási intézményeknek a tűzhelyeni fővezénylete
mellett továbbá még:

a) a tűzvéd fővezényletében nemcsak az égés
alatt, hanem annak szervezésénél, rendben tartásá-
nál és gyakorlásánál is;

b) czélszerű gépek és szerek megszerzése és
eltartása iránti gondoskodásban.

c) az előfordult égések és azok körülményei
felől a tűzbiztosokkal értekezése után a tanácsnak
teendő hivatalos jelentései kötelezettségben.

A tűzoltási igazgató s a tűzbiztosok a tűz-
helyen egy fehér kokárdát tartoznak fövegükön
viselni.

Arra nézve, hogy a tűzoltási igazgatónak
állás helye külön megjeleltessék és mindenkinek
láthatóvá tétessék, azon hely nappal egy fehér
zászló, éjjel pedig egy vörös lámpa által fog meg-
jelezettni. Ezen állásnak, mely a körülményekhez
képest változóknak a képpen kell megválasztatnia,
hogy innen a tűzhelyet lehetőleg tökéletesen átte-
kinteni lehessen.

A tűzoltási igazgatónak a tűzvéd
összes testülete, valamint a jelen lévő
közönség, minden rendelkezéseiben fel-
tétlen és rögtöni engedelmességgel tar-
tozik.

Az egyes tűzvéd-osztályok vezetői a tanács
és tűzoltási igazgató ajánlatára a tűzbiztosok kö-
zül arra alkalmas férfiakat és ezek mindenkinek
helyettesét nevezend ki. (Folytatása köv.)

A 65-ös bizottság tárgyalásai.

(Janár 29-kén.)

(Folytatás.)

Ghyez Kálmán: Hogy a practica
sanctio idejében más volt a védelmi rendszer, nem
csak hazánkban, hanem egész Európában is, az
bizonyos, és hogy most a honvédelmi rendszert
másként kell átalakítani, a kor igényeihez képest,
az is kétséget nem szenved. De ebből nem követ-
kezik az, hogy ugy, mint más állam, Magyaror-
szág is, honvédelmi rendszerét a kor igényeihez
képest ne alkalmazhassa, s ahhoz képest ne töké-
letesítse oly módon, hogy az bármikor harcra képes

lehesse — és nem következik, hogy Magyarország törvényes kormányát levén — a Felsége többi országaival egyetértőlegesen intézkedéseket sikeresen ne tehesse. De miután a kérdés ezen része csakugyan a későbbi szakaszokra tartozik, nem is e tekintetben kívántam felszólalni, hanem leginkább arra nézve akarok megjegyezést tenni, hogy azon észrevétel, a melyet Tisza Kálmán, t. barátom tett, nem szójáték. Igaz, hogy midőn Magyarország fejedelmének jogait védi, védi egyszersmind a Felsége többi országait is; igaz, hogy midőn a Felsége védi Magyarországot, ezt többi országai erejével teszi; de itt a personal unio kérdése forog fenn, az a viszony, a melyben Magyarország fejedelmével van, a personal unio terén mozog, az a viszony, a mely Magyarország és az örökös tartományok között, vagyis a Felségének többi országai között létezik, az a real unio vezet. Ez miután itt ezen törvényes szempontokat tisztán tartása van kérdésben, azért tételtől azon fontos észrevétel, a mely nézetem szerint nem szójáték.

Engemet ez nem aggodtat, hogy mi azért kárt vallhatnánk, hogy miután mi a sanctio pragmatica szerint kötelesek vagyunk a Felséget védeni, s a Felsége most nem lesz képes bennünket védeni azért, mert alkotmányát levén, többi országainak, azok talán nem fognak bennünket akarni védeni; mert hiszen Európában elismert államközjogi elv az, hogy az államhatalom által lett szerződések az államhatalom következő képviselői által is teljesítendők. A Felsége a pragmatica sanctioiban velünk azon egyezségre lépett, hogy a Magyarországot védeni fogja, és ha alkotmányos jogokba is lépnek a Felségének többi országai, ők ezen elvállalt kötelezettséget a fejedelm irányában tartoznak teljesíteni; de azért nem fog azon viszony közös lenni közöttük és a Felsége többi országai között, hanem Magyarország névére marad viszony Magyarország és fejedelme között.

A „mert“ kérdése nézve további felvilágosításokba nem bocsátkozom, ugys csak historiai tény forog fenn, nem elv. Én azonban meglehet csalatkozom, de ugy vagyok értelmes, és ugy is vélekedem, hogy azon időben, midőn a sanctio pragmatica kötöttet, Csehország rendinek s az alsó-ausztriai rendeknek még újoncz-ajánlást s adó megajánlást joga is volt; hogy ez későbbben megszűnt, kétséget nem szenved, de azon időben, ugy látszik, ezen joguk megvolt, és mégis a Felsége ezen kötelezettséget országai irányában magára vállalta.

Ezeket csak bővebb felvilágosítás végett akartam előadni; osztom egyébként azon nézetet, melyet Tisza Kálmán, t. barátom, előadott. (Mardjon!)

Jókai Mór: Bocsánatot kérek, hogy harmadszor veszem igénybe becses türelmüket; mert meg vagyok győződve, hogy az idő drága; de azt is tudom, hogy a tárgy még drágább. Teljes nyereségnek tartom azon szerénytelen interpellatio visszatörlesztésére erédit választ, melyet Pest belvárosi ademes követe, Deák Ferencz, szíves volt reá adni, a melyből első scrupulusomra nézve megtanultam azt, hogy ha valamit nem tudok, azért nem tudom, mert nem tanultam meg. — Egyébiránt én bátor voltam nem azt kérdeznem, hogy minő modalitások szerint fognak elintézni azon két különböző testületet egymás között bizonyos dolgokat, hanem azt, hogy mi fog történni akkor, ha ezek azon modalitást nem fogadják el. (Többen: Semmi!)

Második szerénytelen interpellatioira méltóztatott azt válaszolni, hogy éppen ezen kérdésben legtöbbet tudhatunk az újságírók, s azok sem tudnak semmit — következésképp a kik nem újságírók, azok még a semminél is kevesebbet tudnak — e szerint ezen scrupulusom meghagyott scrupulusnak.

A harmadik scrupulusomra pedig méltóztatott mellőzéssel válaszolni, arra t. i., hogy mi fog történni alkotmányunkkal, ha a bécsi rendkívüli reichsrath azt mondja: ne pozvelin, hanem nekem kell a februári patens, a mi absorbeálja alkotmányunkat, vagy egy másik, a foederalis párt azt fogja mondani, hogy nekem a foederalis kell, nekem egészen más alkotmány kell: akkor alkotmányos életünk folytonosan fel lesz függesztve. Méltóztassanak megbocsátani, elismerem, hogy szerénytelenség, de kötelesség, a mit teszek — és nem kapzsiság, hanem a vitakozás megakadályozását tervelve, hanem az iránt kívánok magamnak megnyugtatót, hogy az én nézetem szerint, ha alkotmányt kapnak az örökös tartományok, akkor azoknak kell, hogy alkotmányos kormány legyen — ha alkotmányt visszakapja Magyarország, akkor kell, hogy Magyarország alkotmányos kormánya legyen. Attól soha nem ijedek vissza, hogy a két alkotmányos kormánynak egymásra s a két ország közös viszonyaira legyen befolyása; de azt tartom inpracticablisnak, hogy két kormányt nélkülöző országos testületnek legyen egymásra kölcsönösen befolyása, ugy, hogy ha ezen passus így állana: „Most azonban a legmagasabb trónbeszéd szerint, lényegesen változott a helyzet az által, hogy a Felsége, alkotmányos jogokkal ruházta fel többi országait is, azokat tehát abszolút hatalommal ezennel nem képviselheti, s azok alkotmányos kormányaiknak befolyását nem mellőzheti“, meg volna nyugtatva: mert két alkotmányos kormánynak, két alkotmányos ország ügyeire befolyása lehet, míg két alkotmányos testületnek egymás ügyeire kormány nélküli befolyást nem értem; meglehet ismét, hogy ez az én hibám; de kérem becses elnézésüket s felvilágosítását.

Deák Ferencz: Az előttem szóló bizottsági tagtársam azt mondta, hogy elfelejtettem a harmadikra felelni. Az meg az én hibám, hogy én nem értem azt, a mit az érdemes képviselő ur most mondott. Beszél ugyanis két alkotmányos testületről kormány nélkül. Hiszen jól tudjuk, hogy az előttünk fekvő munkálathat benne foglaltatik, hogy a felelős miniszterium itt is helyreállítassék: ez conditio sine qua non-ja javaslatunknak. Ha pedig ez helyreállítatik, igen nehéz azt mondani, hogy „két kormány nélküli testület“, mert mind Magyarországnak meg lesz a maga felelős miniszteriuma, mind az örökös tartományoknak. (Felkiáltás balról: Nincs!) Nincs! De hát ez már törvény? Ez javas-

lat. S nincs-e hozzá azon föltétel köve, hogy csak akkor léphet életbe, ha mindazok megtörténnek, ha a két országnak felelős miniszteriuma lesz? Ez világosan ki van kötve.

Azt kérdezi tagtársam, mi történik akkor, ha ezt az osztrákok el nem fogadják? Azt mondhatom reá, hogy miután mi ezen feltételeket kifizettük, ha az osztrákok ezeket el nem fogadják, körülbelül az fogna történni, a mi az előttem szóló, és társai politikája szerint mindenestre megtörténne, hogyha t. i. az ország okvetlenül a mellett marad, hogy a változtatásokat, a közölgvényekre tett javaslatokat ezen feltételhez köti, ezen feltételre pedig nem teljesülnek, marad az ország az eddigi alkotmányos állása mellett. Miután azok lehetetlenné teszik a változtatásokat, semmivel nem történik sem több, sem kevesebb, mint mit a t. képviselő ur politikája okvetlenül maga után húzna. Itt még az a sáncz van, hogy ha a feltételeket elfogadják, biztosabb lábon állunk; de az előttem szóló tagtársam politikája szerint semmi esetre sem állunk biztosabban. Az a negatio politikája hatalmasabban marad akkor, ha a feltételek el nem fogadtnának. Ha tehát a Felsége, vagy pedig az osztrák tartományok azt mondják, hogy nem akarnak ily közösséget, ily miniszteriumot, és nem tudunk megegyezni: akkor igen szépen mindketten egy téren leszünk, a negatio terén; csak hogy a negatio terére addig nem szeretek menni, míg az affirmatio terén kis reményem van, hogy hasonló biztonsággal jobb eredményeket vivhatok ki.

Nyáry Pál: Itt, mielőtt szótöbbséggel akarunk határozni, capacitálni akarjuk egymást, s e jó hiszemiséget mindnyájan követeljük egymástól; tehát ha unalmasak vagyunk is, kötelesek vagyunk egymást kihallgatni. Ezen ötödik szakasz minél többször magyaráztatik, annál homályosabb. Mert nem tagadhatni, hogy ha azon indok áll, hogy a most szóban forgó viszonyokra nézve a magyar király és magyar országgyűlés által közegyetértéssel tett intézkedések megállapításánál más ország azért nem birt befolyással, „mert a magyar király, mint az uralkodása alatt álló többi országok abszolút fejedelme, azon országoknak érdekeiről és teendőiről abszolút hatalommal rendelkezett“, a logica szabályai szerint ebből az következik, hogy mindaz, mi a Magyarország független önállóságáról más országnak vagy népnek alá nem rendeltetéséről mondatik törvényeinkben, tiszta illusio. — Mert t. bizottság, ha eddig csak azért nem folytát be az örökös tartományok és országok, ily ügyekbe, mert nem volt alkotmányuk; ha őket az abszolút hatalom képviselte ebben a kérdésben, ez szerintem azt jelenti, hogy mi nem csupán a mi alkotmányos királyunkkal végeztünk alkotmányunk értelmében, hanem egy harmadik személylél is tacite mindig ott lévén az abszolút, az örökös tartományokat képviselő fejedelm is. És miután azon fejedelm már most oly kegyes, hogy ezen eddig abszolút kormányzott országoknak és tartományoknak bizonyos, ugynevezett alkotmányos jogokat adott, most már a kérdés viszonyok iránt csak azoknak egyenes befolyásával lehet érvényesen intézkednünk. — Ez más szóval annyit tenne: hogy nem igaz az 1791-dik évi 10-dik törvényeziknek azon kifejezése, hogy Magyarország „regnum liberum et relate ad totam regiminis formam independens, id est nulli alteri regno, aut populo obnoxium“. De én e törvényt másképp nem értelmezhetem, mint úgy, hogy minden ügyünkben kivétel nélkül szabadon határozhatunk; hogy a mit határozunk, önállóság, minden másnak befolyása nélkül határozunk azt. Ha ellenben azoknak most az abszolút hatalom által reájok ruházott alkotmányos jognál fogva befolyásuk lenne a mi ügyeinkbe, ez a mi intézkedéseink függetlenségét, ez a mi önállóságunkat romba döntené, s így a mi alkotmányosságunk pusztán fictivá válnék. Hogy ez valóságilag így lenne, mindenki beláthatja, ha gyakorlati szempontból tekintjük a tervezet eljárást. — Tegyük fel, hogy a delegatio valóságilag életbe lép; életbe lép az alább következő szakaszokban előadott szervezettel. Tegyük fel, hogy a két delegatio figyelembe véve nemcsak a fenforgó szükségletet, de tekintettel az államok teherviselési képességére is, egy bizonyos mennyiségre nézve akár újonczokban akár pénzben, közegyetértésre jó egymással, és feltéve, hogy ezen megállapodást mind a két törvényhozás elfogadja; ez esetben egyik állam a másik állam önállóságát nem sérti. De ha a két delegatio közt az egyetértés nem eszközölthetetik, ha például az egyik részről egy millió katonaság kiállítását tervezetitek, s a másik rész, például Magyarország, belátva, hogy ebből a már előbb megállapított quota szerint reá eső illeték reá nézve el nem fogadható teher lenne, a tervezetbe bele nem egyeznek s szavazásra kerülén a dolog, egy szavazattal mégis ily erejét meghaladó teherviselésre kényszeríthetnének, kérem: mi értelme lenne Magyarországi törvénybiztosította alkotmányos függetlenségének? Felelet: semmi. Mert azon esetben, ha a másik oldalról a szavazat egyvel többre üt ki, szabad rendelkezési joga megszűnt, és megszűnt tőle idegen befolyás által. Mindazokra, miket Buda és Pest város igen tisztelt követei, a most tárgyalás alatt levő 5-dik szakasz magyarázatára előhoztak, többet megjegyezni nem kívánok ugyan, de azt megvallom, valóban óhajtanám megmagyaráztatni magamnak: e szakasszal miként egyeztethető össze az 1791-i t. czikk tartalma, mely szerint Magyarország szabad, független, önálló, semmi ország avagy népnek alá vetve nem levő országnak volt mindig elismerve. (Folytatjuk.)

KÜLFÖLD.

— A „P. Lloyd“ ismételve erősíti, hogy a nyugati hatalmak és Oroszország közt a keleti ügyek rendezésére külön szerződés kötöttet. „De e tényben nincs semmi tünetés Ausztria ellen. Mert azon egyesség a három hatalmasság között jött létre, s

csak is a porta és Görögország közti viszonyra vonatkozik. Azonfelül ezen egyesség Beust báró által indítványoztatott, s e miniszter elégtételt érezhet, (!) midőn nevezett egyességben saját eszméit látja elfogadva. A francia trónbeszéd kizárólag a párisi békeszerződés álláspontját fogadja el; s a császár nyíltan beismerendi az egyetértést, mely közte s Ausztria között, mint a török birodalom sértetlenségének biztosítói között létezik.“

FRANCZIAORSZÁG. A „France“ részletes előmunkálatokról beszél, mik Bécsben tétetnek a végre, hogy az egész északi és déli határvonal nagyszerű erődökkel biztosíttassék. — Az iparkiallítás alatt egy nagy tábor fog alakítani a saint Mauri sikon Páris mellett. Ellenben a chalonsi tábor ez évben üres marad.

A „Memorial Dipl.“ febr. 7-én kelt konstantinápolyi sürgönye azon tudósítást, hogy Törökország a szerb várakat nem akarja kiűriteni, koholmányoknak mondja. A porta, mint e sürgöny állítja, minden várak — Belgrád várát bele tudva — kiűritésére adta beleegyezését és már csak arról van szó, hogy a biztosítékok felett egyezkedjenek, melyeket a porta fúrasági jogainak fenntartása iránt követel.

Az „Ind. belge“ írja: „A közvélemény ugy érzi, hogy jelentékeny események előestéjén állunk Franciaország jövőjére nézve, s ezen érzés maga megmagyarázza azon sok ellenkező hírt és felfogást, melyre a január 19-ki decretumok okot szolgáltatnak. — A régi katonai tervzet elejtése nagy horderejt és békés irányzatú ténynek tekintetik. De esáladnak azok, kik azt hiszik, hogy már most semmi katonai újja szervezés nem fog létesülni. A császár bevallja, hogy az európai változások őt nem hagyták érintetlenül, s hogy kötelességének tartja az új helyzetnek megfelelően gondoskodni hadi erejéről, bármint óhajítja is egyébként a béke fenntartását.“

OLASZORSZÁG. Florenz, február 9. Az egyház szabadságáról szóló törvényjavaslatlalt foglalkozó bizottság Crispit választotta meg előadónak azon utasítással, hogy a törvényjavaslatnak politikai része elvetendő; a javaslat pénzügyi részét egyhangulag utasította vissza.

Az utolsó posta Florenzéből azon hírt hozta, hogy ott a katonaság consignáltan tartatik. Oka ennek azon szomorú körülmény, hogy az egész fészigezen a munka hiányozván, a munkás osztály lázongásaitól kell tartani.

LENGYELORSZÁG. A százados elnyomatás alatt szenvedő, de sulya alatt maig össze nem rokadott lengyel nemzet jelenlegi viszonyait, a congressusi királyságban, így jellemzi a „Wanderer“ egyik újabb czikke: „A németek gyakran szemrehányták a lengyeleknek, hogy vérmesek, hogy illusiókban ringatják magokat, hogy eselekedeteikkel csak mélyebb stüledésbe rántják nemzetüket. — Ha ebben van mi igaz, másfelől el kell ismerni, hogy a lengyel nemzethez — a magyarok kivételével — nincs hasonló nemzet, életerejük szívósságát s az idegen befolyás visszatartását tekintve. A kosmopolita német nem képes felfogni a lengyel nép abszolút ragaszkodását nemzetiségéhez. A régi mondat, hogy nyomás elnyomást szül, sehol sem bizonyult annyira igaznak, mint Lengyelországban, mely három felé tépve mind a három irányban, az utolsó maradékgig folytatja hősi ellentállását, s inkább kész elhullani, mintsem hogy lemondjon nemzetiségéről. Ha pedig tekintetbe vesszük az orosz rendőri gazdalkodását a lengyelek hazájában, ugy érthetővé lesz, miért készek a lengyelek mindig az összeesküvésre s a fegyveres lázadásra. Lengyelország jelen viszonyai oly szerűek, hogy mintegy felhívják a lengyeleket még egyszer megkísérteni a kétségbeesés harcát Oroszország ellen. Mert minden lengyel nemzeti jellegű intézmény ott felforgattatik, s tős moskovita rendszerrel váltatik fel. A városok lengyel nevei kitörölthetnek, s orosz nyelvre keresztelhetnek át, s pénzbirásban van szabva arra, ki hivatalosan más kifejezést mer használni, mint a ráparancsolt orosz nyelvt. Leghevesebben dühöng azonban a muszka kormány a katolikus országos vallás ellen, mert tudja, hogy ebben bir a lengyel nemzet a legsúlyosabb védbástával. Így a varsói kormány elrendelte minden templomnak az országban összeírását, hogy aztán minden egyházat, mely 3000 embernél kevesebbre van számítva, bezárhasson, illetőleg kormány-czélokra katonai raktárakká alakítsa át. E rendszabály egyenesen s. Pétervárról érkezett, de Berg a parancsot még visszatartotta, s bár gyűlöli a lengyelséget, ily végletektől tartózkodik. Attól tart, hogy ily eljárás a szentvlen köznépet is lázadásra ingerelhetné, s ezért visszatért Pétervárhoz, kérvén a rendelet visszavételét.“

TÖRÖKORSZÁG. Konstantinápoly, febr. 10. Hatszáz ötven görög önkényes, visszatért társaik példájára (kik közül 33-at a Pyrausban történt kiszállítás alkalmával saját honfitársaik részint vizbefulladásztottak, részint leszúrtak) megadták magukat a török császári biztosnak és hazaszállítottak. Koroneos és Zimbrakakis felkelő vezérek az Aspa Vouna (fehér hegyek) hóval borított hegykötveiben vannak kevés számú társaikkal, s terrorismusukkal arra törekedsnek, hogy a további fegyverletételt meggátolják.

SZERBIA, Belgrád, febr. 11. A „Zukunft“-nak távirják: Bosniában a keresztényektől elszedik a fegyvereket. Omer pasa a törökországi szláv tartományokban állomásozó összes török csapatoknak parancsnokává nevezetett ki. Szerbia 50,000 gyűtűfegyvert rendelt meg Belgiumban. Szerbia 150,000 fegyvert és 200 ágyut bir.

OROSZORSZÁG. Talleyrandnak Pétervárról Párisba tett jelentése szerint az orosz kormány napról-napra ellenségesebb indulattal van a török porta iránt, s követeli, miszerint Kréta, Epirus és Thessalia Görögországba kebeleztessenek és hogy Szerbiának Oláhországgal egyenlő jogi állás szereztessek.

É.-AMERIKA. New-York, febr. 7. A congressusban azon bill lön előterjesztve, mely által a legyőzött déli államok öt katonai kerületre osztatván, egy katonai fölkormányzó vezetése alá rendeltetnek. A mazatlaní juarisi parancsnok Carman amerikai konzult kivégeztette. Az Unio egy agynaszáda bombázta Mazatlant, mert az elégtétel megtagadatott.

KÜLÖNFÉLÉK.

— A Felsége a következő legm. kéziratot méltóztatott kibocsátani: Kedves gróf Majláth udv. kancellár! Midőn őnt saját kérelmére magyar udv. kancellári állásától kegyelmesen fölmentem, hű és kitűnő szolgálatának elismerésül földiszitem őnt a sz. István-rend nagy keresztjével és kinevezem őnt Magyarország országbírájává.

© A Felsége, némely bécsi tudósítások szerint, csak jövő hó elején randul le Budára, kísérvé b. Beust által, s a magyar miniszterek akkor teszik le az esküt.

— A „Pester Corr.“-nek távirják Bécsből: Beust a német képviselőknek nála tartott estélyen kijelentette, hogy főfeladata a Magyarországgal való kiegyezés, és kéri a szabadelvűek támogatását; továbbá óhajta, hogy a magyar kiegyezkedési javaslat lehetőleg változatlanul fogadtassék el. Egy lajt-hánimeni szabadelvű miniszterium kinevezetése bizonyos. Giskra és Herbst miniszteri tárczákat nyerne.

© A Lajthán tuli landtagok tegnap nyitlak meg.

© A szláv értekezlet Bécsben f. hó 16-án ment végre. Czélja a Lajthán tuli foederalisták politikáját Beust ellenében megállapítani. A foederalistákat, ugymond a „Presse“, a rothadás búze környezi.

© B. Sennyei Pál tárnokmester a f. hó 16-ki reggeli vonattal Bécsbe ment.

© A németek Bécsben értekezletet tartottak b. Pratoberánál; czélja lett volna a pártalakulás. De az eziránti törekvések meghiusultak. „Edes barátom — e szavakkal lépett be Kaiserfeld a „P. Napló“ bécsi levelezőjéhez — nem tudnám megmondani nekem, hogy minek jöttem én ide Bécsbe?“. A tisztelt követ t. i. táviratilag hivatott meg az Abgeordneten-Conferenzre, hanem az egész városban senki sem tudta neki megmondani, hogy e conferentia hogyan s miért hivatik össze. Aztán összeegylttek, s beszéltek de omnibus rebus et quibusdam aliis, s határozták, hogy határozni fognak. A vitakozás zárt ajtóknál folyt, de nem titok, semmi gyakorlati eredménye nem lett, s hogy a magyar közölgügyi javaslatot Kaiserfeld és elvarátai tiltakozása folytán nem is tárgyalják. Kaiserfeld s gr. Auersperg el is hagyták Bécsét. Kétséges, fogják-e az értekezletet folytatni; hogy az autonomisták abban többé részt nem vesznek, ezt tudhatni vélük. A centralisták nagy bölcsen gondoskodnak, hogy a derék német elem pártegységre ne vergődhessek. Ezalatt a szlávok értekezletre gyűlnek Bécsbe.

© A románok is szlávok-e? Miután a német képviselők értekezlete nem vezetett pártalakuláshoz, most Rieger hív össze egy szláv conferentiát. A „Zukunft“ e tárgyban következőleg ír: A foederalis szláv párt több tagja érkezik Bécsbe, hogy a többi osztrák-szláv képviselőkkel egyetemben a jelen helyzet felett értekezzenek. Stratimirovics már elutazott Pestről. Miletic Manojlovic, valamint a románok részéről Mocioni és Hodosiú szintén jönnek, dr. Costa, Svetec, dr. Toman és Gariboldi lovag ugyanazon czélból már elhagyták Lajbachot.

— A „P. L.“ esti lapja írja: A német autonomisták szintén oda látszanak törekedni, hogy egyenes választások útján nyugat-lajthai parlamentet alkossanak. Ezen párt különféle következőleg nyilatkozik ezen választásokról: Talán utóljára történik, hogy a tartománygyűlés mint választási kamara működik a birodalmi tanács részére. Ha a valódi alkotmányosság követelményeinek megakarunk felelni, a birodalmi tanács részére történendő választásoknak többé nem szabad ezen leszűrésen átmenni, miután azokon alig látható csak némi nyoma is a választók meggyőződésének. Különbben is a Magyarországgal eszközölt s a paritás alapján nyugvó kiegyezkedés már magával hozza, hogy a Lajthán innen képviselőt olyszertű választási alaphól fejlődjen ki, mely azt, valamint ez a magyaroknál az eset, a népvélemény valóságos és hű kifejezésével emeli.

— A „Concordia“ bécsi írói-egylet mult keddi bálja, mint a bécsi lapok jelentéseiben olvassuk,

igen fényes volt. Mint minden évben, úgy most is, a magas és legmagas körök is részt vettek azon. A többi között jelen voltak Beust miniszter, Majláth György magyar kir. udvari főkanclerár és exellenciái, gróf Andrássy Gyula és Lónyay Menyhért urak.

○ Az unicum gyanánt szereplő bécsi centralista lap, az öreg „Presse” aul kívánja Ausztria iránt lelkesíteni Magyarországot, hogy a magyar hadügyminiszter nem lesz egyéb, mint élelmészeti biztos, a magyar pénzügyminiszter meg alig lesz egyéb, mint a mi egy Landes-Finanz Director. Természetes, hogy ez tendenciosus alaptalan híresztelésnek bélyegzetetik a lapokban, s inkább megvéte vagy számalom nyilvánul az oktan „örög” cselészvényei és toporékolása iránt.

○ A Királyhágón inneni törvényhatóságok részéről Pesten levő képviselők a publicistai irodalom terén elismerésméltólag teszik közhasznúvá ismereteiket. Közlekedési Dózsa Dániel vezérőrnagy, „P. Napló”-ban a közönségek genesitét fejtegetvén; a minap — s ezt jelentették volt — ugyan e lapban gróf Bethlen Farkas adott cikksorozatát a magyar királyság nemzetgazdasági s közlekedési ügyei érdekeit tárgyalva; legközelebb pedig gróf Wass Samu cikksorozata indított ugyancsak a „P. Napló”-ban e czim alatt: „Közlekedési eszközeink, forgalmunk és Fiume.”

○ Beküldetett szerkesztőségünkhez: „Magyar országgyűlési zsebkönyv” II. kötet; okmányok az 1865—66 évi magyar országgyűlés első korszakából. Pest. 1867. Kiadja Laufer Vilmos, Ára a csinosan kiállított, hasznos könyvecskének 80 krajczár.

○ Beküldetett szerkesztőségünkhez: „Kis pajtás” vagy ABC és olvasó könyvecske az irva olvasás tanítására, írta Horkai Bácsi. Debreczenben kiadta ifj. Csáthy Károly. A hasznos könyvecske egy csinos fametszettel szabatos kiadvány, s ára 28 krajczár.

○ Tárgyhalmaz miatt újból számos kézirat hever asztalunkon. Türelemért s elnézésért esedezünk, ha azokat néhány napig még mellőzzük.

— Az erd. muzeum történelmi szakosztálya f. hó 20-án délután négy órakor tartja meg szokott gyűlését a muzeum könyvtári épületében, mi is a t. cz. tagoknak tudtára adatik. Szabó Károly elnök, Miksa György jegyző.

○ D. J. úrnak Erzsébetvárosban. A tudósítást mellékletével együtt megkaptuk. A kegyes adakozók névsorát s a részleteket is közölni méltányosnak tartjuk. Csak egy kis türelmet!

○ Közlekedési ismét két házbetörési merénylet követett el, s ismét a monostortéczában. Nem csoda, ha ez eset más városrészekben is előfordulván — a városi hatóság rendszabályainak elégtelensége miatt általános zuglódás kezd nyilvánulni. Jó, hogy nem valami nagyszerű betörések ezek, de hatásuk szintoly kellemetlen, s az apró merényletek sikere nagyobbakra csábíthatja az illetőket. Elvárjuk, hogy a rendőrség kettőztetett erővel őrkdjék a vagyonbiztonság felett, s ki nyomozza a bűnösöket, a dologtalan cselédek s gyanus tekintetű koldusok közt, kiket legokosabb lenne kiutasítani.

— Az ideai jogászból rendező-bizottmány a vigadó-terem zárt karzatán, a bál alkalmára is első és másodrangú helyet rendezett be; az előbbiekre 2 frtjával, utóbbiakra 1 frtjával előjegyzéseket fogad el ifj. Benel Ferencz, helyettes jegyző f. hó 18- és 19-én d. n. 1—3 óra közt, belközép-utcai 532 sz. a. szállásán. Ezentul karzatjegy kapható a nemzeti szállodában. Egyuttal fenirt bizottmány az eddig beküldött kegyes adományokért szives köszönetét fejezi ki addig is, míg az illetők névsorát közölheti. Balogh József biz. elnök, ifj. Benel Ferencz biz. helyettes jegyző.

○ Beküldetett hozzánk a következő megjegyzés: „A „Hon” febr. 12-iki száma, a tordamegyei választók egy részének legutóbb felküldött „bizalmi nyilatkozatáról” hibásan említést tévén, azt a „K.

Közlöny” febr. 14-iki száma is „különfélék” rovatában aként közölte, s mintán a „Hon” mind az napi esti lapjában, mind a febr. 13-ki reggeli számában sajtóhiba igazításá czime alatt is a fennebbi tárgyat illetőleg, újból hibásan igazított s a tény valóságát részben mellőzi; ez okon nem lézen talán szükségfeletti a tévedések helyreigazításául, s magának ezen elvi ügynek hü jellemzőseill a bizalmi nyilatkozatot aláírt választók érdekében hirteligen nyilvánítani, hogy Tordamegye választóinak egy része nem 200, mint a hogy a „Hon” és „K. Közlöny”-ben közölve van, nem is ezer száz, mint a hogy kiigazítva van, hanem ezer háromszázat megközelítő aláírással ellátott bizalmi feliratot küldött, s végre nem csak Ghiczy Kálmán és Tisza Kálmánnak hanem a baloldal összes tagjainak volt az száma és czimezve.” E megjegyzést egyik tiszteltreméltó hazánkfiától vettük; teljes készséggel közöltük. A mi magát a bizalmi felirat szövegét illeti, azt maga a megtisztelt baloldali párt közölné a „Hon” is csak pár sornyí kivonatban közli.

— A nagyméltóságu kir. udvari korlátnokság Kovásznai Kovács Sándort városunkban rendszersített ügyvédi székhelyre kinevezte.

Bélyegigazítás. A jótékony ügyelet báljáról szóló multkori tudósításunkban egy sajtóhiba csuszott be, mit sietünk kijavítani. A 6-dik sorban ugyanis „az csekély érdekét” helyett „az estély érdekét” olvasandó.

UJ POSTA.

— London, febr. 14. A miniszterialis reformterv miatti hangulat naponkint ellenségesebbé válik. A miniszterium bizonyosan bukik, ha a reformtervet lényegileg nem módosítja.

— Trieszt, febr. 14. Konstantinápolyból febr. 9-ről jelentik: A porta Párisból sürgönyöket vett, melyek felszólítják, hogy tegyen a keresztényeknek oly engedményeket, melyek a porta méltósá-

gával megférnek és a jelen helyzet által elkerülhetlenekké válnak.

— Berlin, febr. 14. A „Staatsanzeiger” azon pátenst teszi közzé, mely által az észak német szövetség gyűlése febr. 24-re hivatik össze Berlinbe.

— A „Breslauer Ztg” jelenti Varsóból: A kormány elhatározta, april 1-jén Lengyelország helytartóságát felfüggeszteni és a királyságot, mint varsói katonai kerületet a főkörmányzóság alá helyezni.

Távíratí tudósítás a bécsi börzéről.

Február 18 n: 5% Nemzeti kölcsön 100 frt. 71.10. 5% Metalliques 100 frt 61.30. Kamat 63.70. — Bank-részvény 756.—. Hitelintézetí részvény 200 forint 189.20. London 10 ft st. 100 frt 23 1/4 kr 127.—. —. Ezüst 125.50. Cs. kir. arany 6.—. — 1860. kölcsön 89.40.

Február 15-n: Földtehermentesi kötvény magyarországi 73.25. Erdélyi 70.—.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DÁNIEL.

Nyilttér.

Mltgos P. L. urnak: —on. Levelemet, melyet uraságod közlekedési a n.-s om kúti postahivataltól átvenni vonakodott, újra postára adtam; el nem fogadás esetében további teendőimet a „Közlöny”-ben folytatandom. Kolozsvárt — St. K. né.

A „K. Közlöny” f. évi 17. számában megjelent reám csező Dobokamegyéből írt tudósítást, mint olyant, mely a valósággal homlokegyenest ellenkezik, az egész akkor jelen volt társaság nevében, két egyént kivéve, szántsándékosan elferdített tényleírásnak nyilvánítom; s kihivom e téren a tudósítót, hogy nyílt sisakkal lépjen elő, és igazolja magát eljárásáért, nehogy ártatlant illessünk a sajtó szent teréveli visszaélés gyanújával. E kötelességének pedig legfőbb tíz nap alatt leendő teljesítésére hivom fel. Szamosújvárt, febr. 15-én, 1867. Ballok Károly, ügyvédi gyakornok.

* Az e téren megjelenő cikkekért egyáltalában nem vállal magára felelősséget a szerk.

Pályázati hirdetmény.

Gyergyó-székben kebelezett Szárhegy székely község részéről felsőbb engedélyvel fogva, ezennel egy helybeli orvos állomásra 600 az-az hatazáz osztr. forint évi fizetéssel pályázat nyitattik, ehez járul még egy tisztességes szabad szállás, székér színnel, istállóval és 2 holdnyi kerttel, úgy szintén minden második évben a borszéki fűrdő orvosi állomás is, a fűrdő idény három havára járuló 50—50 forint bavi díjjal. A pályázatra csak a magyar nyelvet bíró orvostudor urak tarthatnak igényt, s a pályázni kívánó t. cz. urak felkéretnek ez iránti folyamodványukat a szükséges csatolmányokkal ellátva, a folyó évi május 1-ső napjáig ezen község előjáróságához beküldeni, mely a részletes feltételekről személyesen, vagy írásban kész megadni a kellő felvilágosításokat.

Kelt Szárhegyen, február 6 án, 1867.

A községi előjáróság: CSERGŐ ZSIGMOND, bíró.

NEM HIVATALOS.

„Isten áldása!”

Ezen szép és gyakran igaznak bizonyult szerencse jelmondat alatt ajánlok 2 frt 50 krért 1 darab 15 frt — krért 6 darab 5 frt — krért 2 „ 25 frt — krért 11 „ igérvényt az 1864-iki 100 frtos államsorsjegyekre a következő sorozatokból:

61, 828, 888, 1177, 1633, 1744, 1852, 2020, 2299, 3344, 3838.

200,000 frt

a főnyeremény, mely már Pénteken mártius 1-jén nyertni fog. Vidéki megrendelések az ár beküldése után rögtön teljesítettek. Az alírt villódzóroda már gyakran részesült az örömben, hogy a vidékre jelentékeny összegeket küldött szét, azért mindenki vegye figyelemre a fennebbi csinos közmondást és nyujtsa kezét a szerencsének.

LIPSTADT & COMP. Bécs, Kärnthner Ring Nr. 1.

U. I. A már meg nem levő sorozatok más—egy szerencsés kéz által választottak—által helyettesítettek. A hivatalos nyeremény sorozat elküldéséért 20 kr. beküldése kéretek. Postai utánvét útján megfizások nem teljesítettek. A nyert pénz rögtön minden leszámítolas nélkül bérmentve elküldetik.

A fennebbi.

Arany- és ezüst- férfi- és női ékszereket

a legújabb és izletesbb párisi divat szerint árulok a következő

hihetetlen olcsó árban.

Hozszu férfi- és női-óráláncok 13 p. ezüsből, gazdagon megaranyozva vagy Nro. 3 arannyal vegyítve, 7, 9, 11, 13, 15 frt.
Rövid férfi- és női-óráláncok 13 p. ezüsből, gazdagon megaranyozva, vagy Nro. 3 arannyal vegyítve 4, 5, 6, 8, 10, 12 frt.
Mellűk és függők, simára metszett, kövekkel, gyönggyel emaillezott vagy a nélkül, ezüst vagy Nro. 3 arannyal vegyített 7, 9, 12, 15, 20 frt.
Nyakérmek (Medaillons) 13 p. ezüst vagy Nro. 3 arannyal vegyített sima, vagy emaillezott 1 frt 80, 2, 3, 4, 6, 8 frt.
Keresztek 13 p. ezüst, aranyozott vagy Nro. 3 arannyal vegyített sima vagy emaillezott 90 kr, 1, 1 frt 50, 2, 3 frt.
Seivek 13 p. ezüst vagy Nro. 3 arannyal vegyített, kinyitható, sima vagy emaillezott 1 frt 50 kr, 2, 3, 4 frt.
Ellőg-gombok 13 p. ezüst, aranyozott, vagy Nro. 3 arannyal vegyített, sima, vagy kövel kirakott, 70 kr, 1, 1 frt 50, 2, 3 frt.
Kézelő-gombok (Manschettes) 13 p. ezüst, aranyozott vagy Nro. 3 arannyal vegyített, sima vagy kövel kirakott, 1 frt 50, 2, 3, 4, 6 frt.
Gyűrűk, 13 p. ezüst, aranyozva, vagy Nro. 3 arannyal vegyítve, sima, emaillezott vagy köves 1, 1 frt 50, 2, 3, 4, 6 frt.
Pecselőnyomó-gyűrűk, 13 p. ezüst aranyozva, vagy Nro. 3 arannyal vegyítve 2, 2 frt 50, 3, 4, 5 frt.
Karpercek, 13 próbás ezüst, gazdagon aranyozva, vagy Nro. 3 arannyal vegyítve, 3 frt 50, 4, 5, 6, 8, 10, 12, 15 frt.
Továbbá: Sepkentők órával, minek egy hánál sem szabad hiányzani 7 frt.
Inga-órák minden nembn, 2 évi jótállás mellett.
Kereskedőknek Árleengedés. Bizományokra szerződés kötetik. Megbizásokat utánvét útján a legpontosabban teljesít a raktár

Fromm Ph.,
Hohenmarkt Nr. 11, Wien.

Nyujtsanak a szerencsének kezét!!

200,000 frt.

a főnyeremény, az 1864-diki államsorsjegyek mártius 1-jén Bécsben

történendő huzásakor; a következő és más sorozatokból: 3454, 3176, 3618, 2264, 1284, 537, 2274, 233, 3455, az árak bérmentes beküldése mellett ajánlok:

2 1/2 forintért	1 darab igérvényt
5 „	2 „
12 „	5 „
24 „	11 „

Kívánatra a hivatalos huzási sorozat megszerezhető és a nyert pénz azonnal elküldetik. Ha a fennebbi sorozatokból nem lenne több, úgy másokkal cseréltetnek ki.

COHEN ISAAC, banquier
Bécsben, Kärnthnerstrasse Nro 8.

Előfizetési fölhívás A CSALÁDI KÖR VIII. ÉVI FOLYAMÁRA.

Megjelenik minden vasárnap két iven, czimképes színes borítékkal, 12 körjzi arcképpel, évenként huszonnégy színezett divatképpel, eredeti négyzög himzetmintákkal, 700—800 női munkarajzzal, havonként egy természeti nagyságban kivágtott ruhaszabási mintával, négy kötet könyvvel és két történelmi műlappal.

Különös kedvezmények: 12 körjzi arckép, külön lenyomatokban, összesen 50 kr. — A jelen országgyűlés megnyitása: 50 kr. — Eddig megjelent hét műlapunk egyenként 50 kron.

Hat kötet könyvet kapnak t. előfizetőink: „Női életkép” czimen; jó lélekkel mondhatom tehát: lapom legtöbb előnyt nyujt a közönségnek; mert ez ad évenként huszonnégy színezett divatképet, két eredeti kitéző műlapot, tizenkét természeti nagyságban kivágtott ruhaszabást, tizenkét külön arcképet, barmineznál több eredeti négyzög-himzetrajzot, nyolczszázal több hasznos női munka-rajzot és azonfelül négy kötet könyvet.

De nemcsak négy, hét-nyolcz kötetet szeretnék adni mellékletül, és milyen boldogság volna ez reám nézve! Mennyi nemes szórakozást szereznek ez által hölgyeinknek! És nem is oly nehéz ezt elérni. Szerezzen minden előfizetőnk csak egy új pártolót és legalább hét-nyolcz kötet könyv mellékletet adhatok évenként. Új félelvi nagy műlapunk pedig:

„Imre királyi halála.”

E műlap már készen van és valóban méltó társaihoz és díszére szolgáland a magyar hajlékoknak.

A félelvi műlapokban, valamint a könyvilletményekben minden féleves t. előfizetőnk részesül, de a félelvi díjat két részletben is be lehet küldeni, és a mint a díjat és az érték járó 30—50 krt veszszük, megküldjük az új gyöngyözt műlapot azonnal, az első két könyvet pedig február elején, a mint kikerülnek sajtó alul.

Szives gyűjtőinknek azonkívül, ha csak egy új előfizetővel növelik is a lap pártolóinak számát, „Emilia beszélye”-vel, vagy ha e két kötetet már birnak, oly emlékekkel kedveskedem, mely legméltóbban fejezi ki lekötelezettségemet.

Előfizetési-díj: évnegyedre 3 frt; félre 6 frt; egész évre 12 frt. Azonkívül a rendes félelvi műlapért és könyvmellékletekért félénként 30—30 kr.

A pontos szétküldésről kezeskedem.

Gyűjtőinknek hat példány után tisztelet-példánnyal szolgálók.

EMILIA.

ÉRTESÍTÉS.

(18) Mintán az urbéri és tizedkárptótlási utalványokra adandó obligatiokat csupán Nagy-Szebenben lehet kivenni, — s ez okon vagy a költséges odautazás, vagy pedig megbízásuk útjání elintézés esetében a leszámítolas kikerülhetlen; — ez okon alólírt egész tisztelettel jelentem a t. cz. birtokos uraknak, hogy a bécsi napi cursuson alólí egy százalékkal kifizezem az utalványokat, — a kész obligatiokat pedig egy százalékon alól is veszem, s ezek realisálítását levél útján ís elintézem. Mindenféle couponokat teljes értékökben, s minden levonás nélkül fizetek. Kelt Kolozsvárt, janár 10-én, 1867.

EISENBERGER LIPÓT.

Csöd hirdetés.

A csiktusnádi (alvég.) fűrdő társulat 1867-ik évi fűrdő idényre azaz június, július és augusztusra az ottan föllállított

orvosi állomásra

pályát hirdet. Ezen állomás havankénti 50 frt díj és szabad szállással van öszvekötvé. A megnyerni kívánók felkéretnek kérvényeiket az orvostudori bizonyítvánnyal ellátva, ez év április 15-ig a bizottmány elnöke mélt. gróf Mikes Benedek urnak a kovásznai postán Zabolára beküldeni.

A fűrdő társulat bizottmánya.

Fáklyák

kisbess nagyobb mennyiségben, a legutányosabban kaphatók

Fröhlich Vilmosnál

Kolozsvárt főpiacz.

Hirdetés.

A nagy méltóságu kir. udvari korlátnokságnak folyó évi január hó 9-én kelt 5430. 1866. számú magas határozata által Kolozsvárt rendszeresített ügyvédi székhelyt nyervén, az ügyvédi szakmához tartozó minden peres és peren kívüli ügyek folytatása mellett urbéri és tized kárptótlásokat, ugy ezeknek méltányos bevaltását, vagy megvevését ki eszközölni a t. cz. közönség becses bizalmába magam ajánlom.

Kolozsvárt, 1867 febr. hava 14-én.

Kovácsnai Kovács Sándor, ügyvéd.

HEY VILMOS

zongora-készítő,

Bécsből, ajánlja egészen új saját készítményű zongoráit, a legutányosabb árakért; elvállal mindenféle igazításokat és hangolást, helyben és vidéken is. Lakása: farkasutca 82-dik szám, földszinten a jobb oldalon.